

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 53. Philippi colloquium cum Legato Pacis-Augustæ habitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

fitani affirmabant, quod Alphonsus bi-
 duo ante Ouricense prælium, in quo
 quinque Maurorum Reges debellabat,
 a suo exercitu in Regem fuerit procla-
 matus: ast ut res se habuerit, id
 certum, quod Philippus piam Gregorii
 XIII. voluntatem sibi suspectam habens
 (*) jus suum, quod certum credebat,
 nec in discrimen adducere, nec a Papa
 regnum recipere voluerit, dum istud viri-
 bus suis confisus se occupaturum, con-
 servaturumque sperabat, quin cuiquam
 illud in acceptis referre teneretur.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1580.

§. LIII.

*Philippi colloquium cum Legato Pacis-
 Augustæ habitum.*

Postquam Legatus Pacem-Augustam,
 ubi Rex agebat, pervenit, varii ob-
 tendebantur prætextus, quorum ope
 Legatus Regem allogi diu præpedie-
 batur, tandem vero admissus Regi lega-
 tionis suæ causam exposuit, absoluto-
 que

Thuan. &
 Spond. l. c.

jure testantur, absque dubio in illis etiam certum
 numerum hujus summæ, ac conditionem a
 Papa appositam legisset: videtur Continuator
 in fingendo effrons, sed in levi commenti sui
 circumstantia scrupulosus, ac timidus.

(*) Hoc nequidem Thuanus alias Pontifi-
 cibus valde injuriosus asserere audebat.

Sæcul. XVI°
 A.C. 1580.

que ejus sermone Philippus hæc in re-
 sponſis dedit: „rerum ſtatu penitus im-
 „mutato Pontificis deſideriis obſequi
 „non valeo, optabam quidem ab initio,
 „ut res citra vim componeretur, ſed An-
 „tonio in regem a ſeditioſa plebe electo,
 „& per illam vitioſam creationem vio-
 „lata regni Ordinum auctoritate res
 „amplius integræ non ſunt, hinc belli
 „neceſſitas mihi ab Antonio impoſita
 „eſt, illudque inchoatum intermittere
 „perinde eſſet, ac ſi victoriam, quam
 „vix non paratam habeo, hoſti trade-
 „rem. „ Ad hæc cum Cardinalis pru-
 dentiffimo Principi nihil in rerum ſua-
 rum præjudicium perſuaderi poſſe cer-
 neret, ad alteram mandatorum partem
 descendit, & in Luſitaniam tranſire a
 Pontifice ſibi imperatum eſſe denuntia-
 vit: verum hanc quoque Legati peti-
 tionem Philippus ſcite eluſit, officioſe
 eum ab hoc itinere dehortatus, cum
 minus ei honorificum eſſe diceret, in hoc
 rerum ſtatu proficiſci ad populos, uti
 legitimo Principi, ſic & omni rectore
 deſtitutos, ubi inter arma, & turbidos
 ſeditioſæ plebis clamores vox ſummi
 Paſtoris exaudiri nequiret, ejusque ſa-
 croſancta Majeſtas tanquam inter indi-
 gnos projecta vileſceret. Percepto hoc
 reſponſo cum ſatis intelligeret Cardina-
 lis,

lis, quod rei conficiendæ spe excideret, hinc Romam redeundi veniam postulabat. Sæcul. XVI.
A.C. 1580.

§. LIV.

Antonii molimina suo successu destituta.

Cum ergo Philippus hac ratione a Pontificis sollicitationibus liber esset, promulgato edicto omnium delictorum oblivionem, veniamque exceptis tantum Antonio, ac rebellionis auctoribus obtulit omnibus illis, qui eum tanquam Regem veneraturi essent. Hæc clementia haud parum Ulyssiponensium animos demulcebat, præcipue cum Antonii factio aliunde jamjam plurimum debilitata intra brevi temporis spatium ferme ad nihilum redigeretur: quapropter idem Antonius, cum sibi jam proximum imminere periculum cerneret, illudque, tardius licet, eluctari quæret, Cercamo, qui ei a secretis erat, negotium dabat, ut nuntiaret Philippo, quod ei regnum cedere paratus esset, dummodo is, ut honestius id fieret, regni Ordinibus significare permetteretur, quod ipse Philippi potentiaæ impar ipsis libertatem concederet, ut rebus suis consulant: verum Philippus, qui jam successu inflatus condiciones nullas acceptare voluit, Cercamum ad Albanum

re-

Thuan. l. 6.